

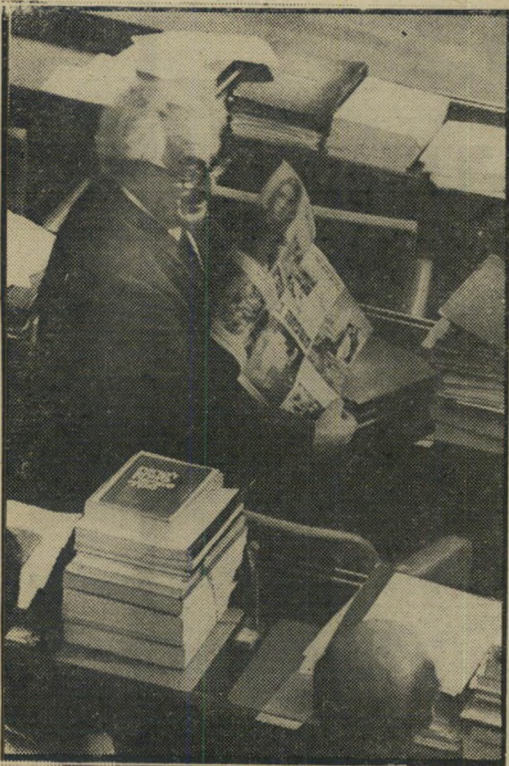
בדר השתתק וישב במקומו. בעוד אבנרי ממשיך
בנאומו החריף. כעבור חמש דקות, התעורר שוב:
יוחנן בדר: תן לי את העיתון שלך, הוא יותר
מעניין.

אורי אבנרי (שולף את העיתון, מנוסף בו עד
שצלמי הטלוויזיה הספיקו להרגיש שקורה משהו*):
קח אותו, קח אותו, חבר הכנסת בדר. (בדר ניגש לדוכן,
אבנרי התכופף לעברו והגיש לו את הגיליון, כאשר השער
הקידמי נמצא כל העת בטווח המצלמות.)

קריאה: (לברד): שילמת בעת העיתון? תשלם לו!
שמואל תמיר: בדר מתחיל מהשער האחורי.
(ואכן, בדר הפך מייד את העיתון, מתוך תיקויה למצוא
בשער האחורי תמונת-עירום, שיוכל לנוסף בה. לאכזבתו
לא מצא כזאת.)

אורי אבנרי: אבקש מחבר הכנסת בדר לקרוא
בעיון את המאמר המסביר מדוע מה שקורה כאן הוא
חזירות.

בדר עמד במקומו, עילעל בעיתון, בחפשו עדיין תמר
נותעירים. בינתיים הצטרפו אליו כמה חברי-כנסת
אחרים, שעיינו בעיתון בסקרנות. הגיליון נדד מיד ליד,
גרם במשך הלילה להתעוררות בקרב הח"כים הרדומים
כשתבריה-הכנסת המתנגדים בסתר-ליבם להצעת עופרי-בדר

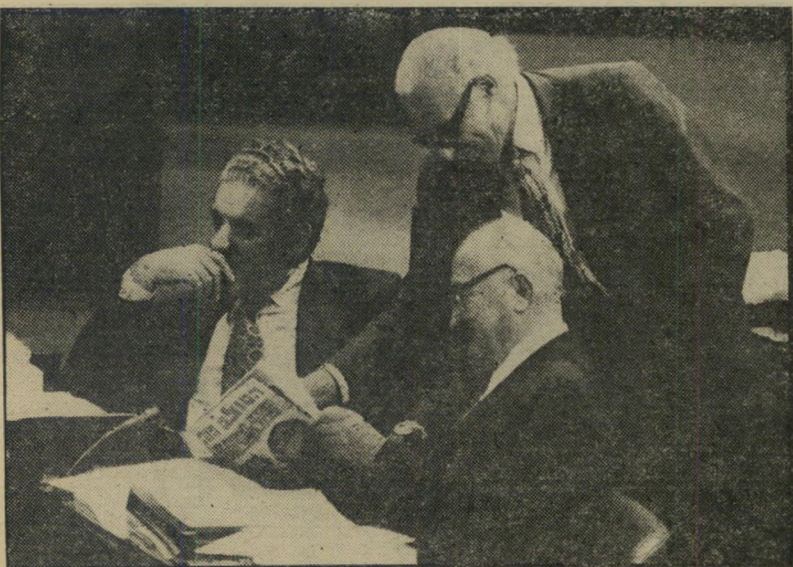

בדר מציג את העיתון לחבריו
פורטרט עצמי

נהגים מתמונת-השער, ששיקפה היטב את השקפתם, או
תה לא העזו לבטא בגלוי.

תמיר

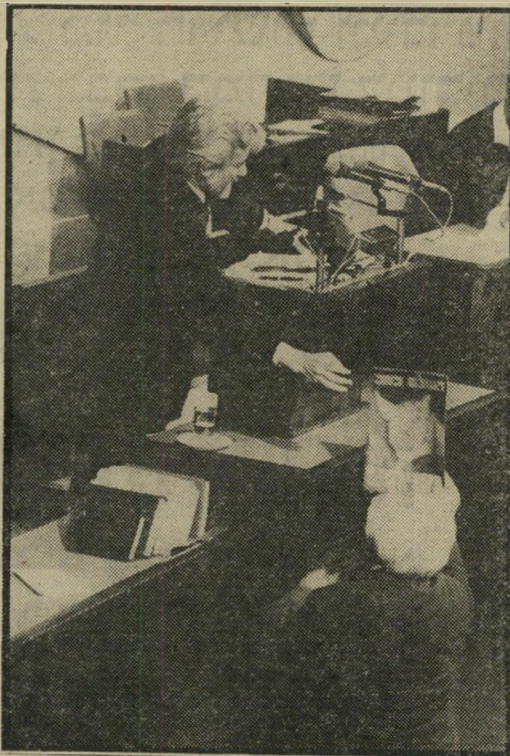
* למרות שהטלוויזיה צילמה את הסצנה מחזיתתה
ועד סופה, לא שודר הקטע כלל.

מרדכי זר מראה את החזיר לסורקים וחיים צדוק
בלי תמונות עירום

גיליון אחד הגיע גם לידי אבנרי, שישב במקומו
במליאה. הוא שם אותו בתיקו, מכיוון שאינו נוהג לקרוא
עיתונים במליאה. (בשעתו גרם אבנרי להוראה של נשי
אות הכנסת, האוסרת על קריאת עיתונים באולם המליאה,
אך ח"כים רבים עדיין מתעלמים מהוראה זו.)
אבנרי נאם את נאומו הראשון והשני, ושום דבר לא
קרה. הוא לא שלף את הגיליון, מכיוון שלא רצה לעורר
את הרושם שהוא מנצל את הדוכן כדי לעשות פירסומת
לעיתון.

היה זה בשעה שפתח אבנרי בנאומו השלישי, כאשר

אבנרי מגיש את הגיליון לברד מעל הדוכן
מה יותר מעניין?

נכנס לפתע יוחנן בדר לאולם, ברוח מבודהת, אחרי שנח
בחוק. הוא היה, כנראה, הח"כ היחידי בבניין שעדיין
לא שמע על הגיליון, וכך, בשעה שתקף אבנרי את
החוק במילים חריפות, התפרץ לפתע בדר. היה זה
כאילו במאי ביים את ההצגה, ובדר מספק רפליקת
הרשומות בקומדיה. הדברים נרשמו בפרוטוקול כך:

אורי אבנרי: אם ישנה היום תופעה מרגשת, ביס
הזה של מירמה וכחש שבו שוחה הכנסת...

יוחנן בדר: זה לא מעניין. חברי הכנסת אבנרי,
אולי תראה לנו משהו יותר מעניין, אולי תראה לנו את
הצילומים של העולם הזה?

אורי אבנרי: (שולף את הגיליון מתיקו, מציג את
השער הקידמי לכל ספסלי הבית, בעוד הטלוויזיה וה-
צלמים מצלמים בקדחתנות את המחזה.) זהו הפורטרט
הנכון של מזימתכם. האם זה נראה לך, חבר הכנסת בדר?
יוחנן בדר: ומה מהצד השני של הגיליון?

אורי אבנרי (עדיין מנוסף בשער הקידמי): חבר-
הכנסת בדר ביקש לראות את הפורטרט. זהו פורטרט
של מה שאתה עושה היום בבית הזה, חבר הכנסת בדר.
יוחנן בדר: מה יש שם?

היו"ר בן-ציון קשת: חבר הכנסת בדר, אתה
נחת, באת בכוחות מחודשים, אבקשן להתחשב גם באחרים.

קריאה

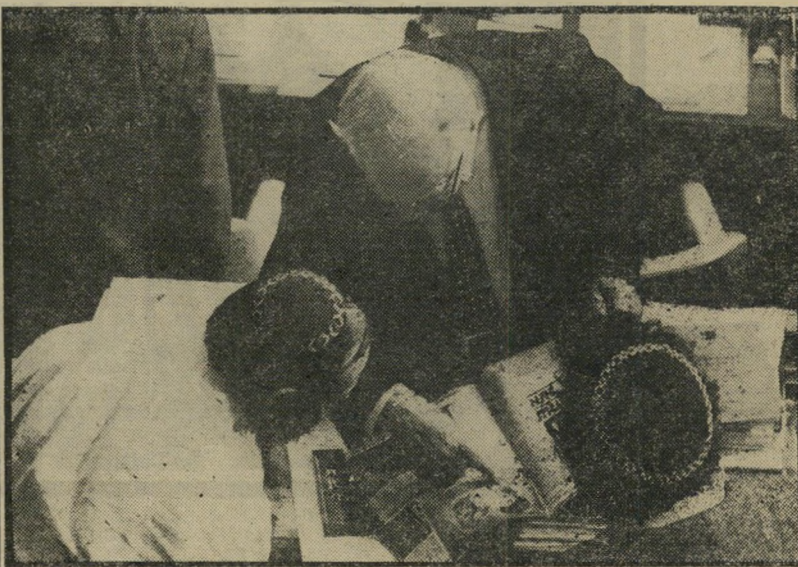
שער הגיליון האחרון של העולם הזה, שהיה
מוקדש לחזירות של חוק בדר-עופר, עורר התרגשות
בלתי-רגילה במקומות רבים. אך בשום מקום לא זכה
לקבלת-פנים נרגשת יותר מאשר בכנסת.

בדרך כלל אין גיליונות העולם הזה מגיעים לירושלים
אלא ביום ד' בבוקר. אולם פרץ עופר, מי שהיה בשעתו
כתב העולם הזה, והמכהן עתה כדובר תנועת העולם
הזה — כוח חדש, דאג השבוע להביא כמה גיליונות
לכנסת. הוא הגיע לכנסת בשעה חמש, כשהדיון על הצעת
אי-האמון עוד היה בעיצומו, והכל התכוננו לדיון על
הצעת בדר-עופר עצמה.

תחילה הסתובבו הגיליונות ביציע-העיתונאים, ומשם
נדרו למיזנון הח"כים. חיש מהר פשטה שמועה שאבנרי
מתכוון לנוסף בגיליון עם שער החזיר מעל דוכן הכנסת,
בעת נאומו, והציפייה היתה רבה.

יצחק נבין ומרדכי סורקים מוסתכלים בחזיר
לאיזה שער שייך בדר?

סורקים מראה את בן קציעסקי והמרדכי זר
כמו קומדיה מבווימת